LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

VIJFDE JAARGANG

JANUARI 1968

NUMMER 5

Beste abonnees,

Gelukkig blijft de stroom van (goede) artikelen aanhouden. Veel dank voor uw medewerking.
We beginnen weer met over de gemengde school te praten, maar we menen dat daar nu voldoende over is gezegd en geschreven. De volgende stap lijkt ons, moet zijn iets gaan DOEN.

Mr. Everything signaleert in dit nummer rassendiscriminatie op Aruba en M.M. de grote onkunde van de Nederlanders. Misschien is dit nu een geschikt onderwerp om uw pen te grijpen?

Noteert u allemaal heel goed: vrijdag 16 februari? Dan houden we onze traditionele dansavond van carnaval.
Club: R.C.A. 7 - 12 uur.... prima bands;
Wij rekenen op een geweldige belangstelling

redactie

Gemengde School

In de Bao di Kwihi stond: "Waarom toch geen gemengde school???" Is de zuster misschien bang dat de meisjes zich niet meer goed zullen gedragen en niet meer zullen leren? Denken ze misschien dat ze met de jongens gaan flirten of iets dergelijks? Nou, wij willen liever een gemengde school. Want volgens de zuster houden we mode-show voor de jongens. Nou dat is wel een beetje teveel, het toppunt. We kunnen niet eens rondlopen, en als we met een vriend spreken, dan kijken de leraars ogen je streng aan. Het is net een kostschool, of beter gezegd, het is een kooi waarin we zitten opgesloten en waar de jongens omheen staan.

Als we toch een gemengde school krijgen, zullen de jongens misschien beter gaan studeren en de meisjes kunnen beter zien, hoe het is, om met nette jongens te praten en niet meer zo idioot doen, want er zijn veel meisjes, die als ze een jongen zien idioot doen. Ze doen alsof ze nooit jongens hebben gezien.

Wanneer we die gemengde school hebben, kunnen we honderd jaar kampioen zijn van de hersengymnastiek.
Maar als we die gemengde school krijgen, kunnen we nu wel met lange broeken op school komen, want de hele tijd met jurkjes langs de jongens te lopen, vinden we ook te erg of anders moesten we altijd met smalls komen. Maar met lange broeken op school komen, vinden we helemaal niet gek hoor. Ook als de school niet gemengd zou worden, willen we vragen of we met lange broeken op school kunnen komen. We vinden dat gewoon, want als we lange broeken aan hebben, hebben we toch kleren aan en lopen dus niet in Eva's kleren rond?

Nog iets. De andere scholen zijn begonnen met voor het week-end geen huiswerk te geven. Dat vinden we ook een

goed idee; of we dat ook mogen?
Waarom mogen we geen carnavalsfeest vieren? Dat vinden we ook heel gewoon. Alle scholen van Aruba doen mee aan carnaval, "maar weer blijft het Maria College achter". We hebben hier op school zeer mooie meisjes, die mee kunnen doen aan de koninginsverkiezingen en de jongens van La Salle College kunnen het ook doen met de prinsverkiezingen. En ze kunnen als naam krijgen: "Koningin van het Maria College, Prins van het La Salle College". Dan zullen we voor hen gaan schreeuwen om te zien dat we ook een koningin en prins kunnen krijgen.

Maar we bedoelen, als er een feest is, dan mogen de meisjes van de 8e ook komen. En niet alleen die van 9 en 10. Eigenlijk hoort de 7e er ook bij, want zij zitten ook op het Maria College, maar die van de 7e zijn toch wel te klein.
En nu rekenen we op veranderingen van de zusters en de frères....

leerlingen, die graag
veranderingen willen.

---------------------------ooooooooooooooooo--------------

Aan de redaktie van
Bao di Kwihi

24-11-'67

Wij vinden de voorstelling van klas 9a L.S.C. niet juist. Als ze de 7e en 8e klassen van het M.C. naar het L.S.C. willen sturen, dan kunnen ze het laten zoals het is! Wanneer ze gemengd bedrijf willen hebben, vinden we, dat het beter is om de 1e tot en met de 6e klassers M.C. naar het L.S.C. te sturen, en de 7e tot en met de 10e van L.S.C. naar M.C.
Als ze het zo doen, hebben we de groteren en de kleinen apart.
We hopen dat een heleboel jongens en meisjes het met ons eens zullen zijn,

klas 7-c
Maria College.

NOG EEN WOORDJE OVER DE GEMENGDE SCHOOL

Een drietal meisjes van de 9e klas van het Maria College wilde met het hoofd van La Salle College eens komen praten over de mogelijkheid om van het Maria College en het La Salle College een gemengde, dat is twee gemengde scholen te maken, of beter gezegd, ze wilden eens weten wat anderen, o.a. het hoofd van die school, ervan dachten.

Een interview hoefde het niet te worden, hoewel de jongedames wel met papier en potlood gewapend waren. Het werd meer een gedachtewisseling. Wat de voordelen waren, of er ook nadelen, of althans moeilijkheden van organisatorische en andere aard waren? Wie er iets moeten doen als er iets gedaan moet worden.

Een dag of tien daarna kwamen ze nog eens terug: ze hadden intussen ook met het hoofd van het Maria College gesproken, en ik heb ook hier en daar eens gepolst, mede naar aanleiding van wat deze meisjes zeiden en voorstelden. En bij het tweede onderhoud heb ik beloofd het een en ander op papier te zetten, voor Bao di Kwihi, zoals ze van begin af aan vermeld hadden.

Daar gaat ie dan.
Dat een gemengde school voordelen heeft - dat is: kan hebben - is me, ook uit gesprekken en lectuur, duidelijk. De jongens zullen wat fijner van manieren en galanter worden. Dat wil niet zeggen dat er op een uitsluitend jongensschool niet vele jongens zijn, die toch al keurig en galant zijn, maar het is waar, dat er bij enkelen in dit punt nogal wat hapert; en er kan terecht verwacht worden, dat dit onder invloed van de meisjes beter zal worden.

De jongens zullen mogelijk meer studie-ijver gaan ont-

plooien; het is echter ook best mogelijk, dat als het nieuwe eraf is, die ijver bij menige knaap weer zal verslappen.

Door de veelduldiger omgang van jongens en meisjes zal dit iets heel gewoon worden; bij sommigen zal de verlegenheid verdwijnen, bij anderen zal de belangstelling voor meisjes alsof het wezens van een andere planeet zijn, wat gewoner worden. In één woord hun opvoeding kan in dit opzicht wat harmonischer worden.

Deze voordelen zullen natuurlijk niet automatisch tot stand komen; als dat zo was, zouden alle gemengde scholen van de hele wereld toonbeelden zijn van ijver en al wat maar goed en edel is.

Er zullen nog wel meer voordelen zijn, die tot de reële mogelijkheden behoren.

Dat er geen jongens meer dan bij het Maria College (of ook bij het dan gemengde La Salle College) zouden rondhangen of lummelen, is ook dan dubieus, want er zijn nog wel andere groepen jongens, die er die liefhebberij op na houden; jongelui die ergens anders op school of niet meer op school zijn. In dat opzicht kan men de muloschool van Santa Cruz niet met de situatie hier vergelijken. Dit tussen haakjes.

Dan nog iets tussen haakjes. Als voor Nederland de gemengde school het best wordt geacht, is het dit ook zonder meer nog niet voor elk ander land, hoewel het ook voor hier de meest gewenste situatie kan zijn of worden, maar niet zonder meer ómdat dit in Nederland zo is.

Nu iets over de moeilijkheden of de bijzondere omstandigheden.

Dat het Maria en La Salle College vlak bij elkaar liggen is een grete praktische moeilijkheid bij het omzetten van deze scholen in gemengde scholen: hoe moet de verdeling gebeuren? Een geografisch houvast, een redelijke grenslijn of rayonaanduiding is er niet. De keuze van de leerlingen, dat is aan de ouders, overlaten

lijkt het enig redelijke, of zullen die dit aan de schoolleidingen of schoolbesturen overlaten, wat een niet redelijk en niet te verwachten afstand doen van ouderlijke rechten is.

Er is hier namelijk geen sprake van een geografisch verantwoorde verdeling. - En bij die eigen keuze van ouders en leerlingen kunnen de vreemdste situaties ontstaan, die de twee verschillende schoolbesturen aan de ene kant voor een overschot aan personeel en lokalen kunnen plaatsen, aan de andere kant voor een tekort. Dan zou het één school moeten worden, met een kleine 800 leerlingen.

Zouden de scholen behoorlijk uit elkaar liggen, dan was dit punt dus heel anders.
Waren de scholen kleiner, dan was het ook eenvoudiger en doelmatiger.
Is elke onderwijzeres van het Maria College bereid aan gemengde klassen les te geven?

Voornaam is ook de vraag: wie moet het initiatief tot deze omzetting nemen?
M.I. de ouders. Zouden zij in overgrote meerderheid deze verandering wensen, dan zouden zij met de schoolbesturen overleg kunnen plegen aangaande de praktische mogelijkheden.

Nu zeggen sommige jongens, en ook meisjes, dat hun ouders het goed vinden, zoals het nu is. Het Maria College is een goede school, het La Salle College is een goede school. Waarom zou men dat het andere - dat dan in theorie en als mogelijkheid wel beter lijkt, maar o.a. praktisch op het ogenblik grote moeilijkheden biedt - trachten te verwezenlijken, als men tevreden is met de huidige gang van zaken?

Wij moeten trouwens niet overdrijven: het is heus niet alsof de leerlingen van deze scholen op een internaat

GEMENGD

leven, waar ze de andere sexe nooit tegenkomen.
Het is daarom, gezien alle faktoren die in deze kwestie een rol spelen, niet te verwachten dat deze scholen in een zeer nabije toekomst gemengd zullen worden.

Zou er elders een aftakking komen, dus een nieuwe mulo, dan zou die allerwaarschijnlijkst wel gemengd worden. De opvatting dat dergelijke scholen reële opvoedkundige voordelen bezitten, heeft daar geen last van bovengenoemde omstandigheden.

Ik begrijp dat deze persoonlijke mening en verwachting, vooral bij de leerlingen, wel enige teleurstelling zal veroorzaken. Maar deze meisjes hebben, mede namens anderen, een eerlijke mening gevraagd en die heb ik gegeven.

fr. Arnold.

-.-

KRITIEK OP DE REDAKTIE
oooooooooooooooooooooo

In het voorwoord van de B.d.K. van het novembernummer, vragen jullie om een nieuw ontwerp voor de omslag van het schoolblad. Jullie willen de omslag vervangen, misschien moderner maken; straks gebeurt hetzelfde met de artikelen; op den duur bestaat Bao di Kwihi niet meer.
Waarom moeten jullie de omslag veranderen? De leerlingen zijn al vertrouwd geraakt met het ontwerp van Hubert Oduber, laat het dat ontwerp blijven!
Toen B.d.K. voor het eerst verscheen, zat ik in de 8e klas van het L.S.C. Toen heeft fr. Arnold verteld dat het L.S.C. verscheidene schoolbladen heeft gehad, bv. TOTEKKI, maar geen hield het lang vol. B.d.K. verschijnt al een tijdje, dus hou het zo. GEEN VERANDERINGEN.

MITO.

HULDE AAN DE TIENERS

In een tijd dat er ontzettend veel kritiek is op het doen en laten van de jeugd tussen 10 en 20, is het erg prettig ook, een woord van lof te laten horen.

Het is te begrijpen dat jongens en meisjes op deze leeftijd, open staan voor alles wat nieuw is en dikwijls in het navolgen van hun idool de grootste vergissingen begaan.

Oudere en "wijzere" mensen schudden hun hoofd en laten dikwijls niet veel heel van het optreden van deze groep.

Laten we nu deze zelfde meisjes en jongens nu eens bekijken, als het erom gaat ernstig te zijn. Als er een ziek klasgenootje is, dat belangstelling en hartelijkheid nodig heeft.

Ze zijn zó spontaan, dat er maar een klein duwtje nodig is, om ze los te krijgen.

Uit eigen ondervinding weet ik, dat als er een beroep op hen gedaan wordt, ze dadelijk komen aandragen met kleine aardigheidjes en in een geval van langdurige ziekte er ook mee doorgaan.

Dit alleen al vind ik een gunstig voorteken. Het bewijst dat ze in geen geval egoïstisch zijn.

Velen, die wat leeftijd betreft, nog graag een tiener willen zijn, kunnen aan deze vorm van naastenliefde een voorbeeld nemen.

Daarom, tieners, in dit opzicht, HULDE! Ga zo door!

C.H.

Mejuffrouw R.Terwijn, een zus van zuster Hélène, hebben we gevraagd iets in ons blad te schrijven, nu zij voor een maand op Aruba is. Hier is zij aan het woord:

BESTE MEISJES EN JONGENS,

Jullie vragen mij zo maar iets te schrijven in jullie lijfblad. Hier volgen dan enkele impressies
Met 24 uur vertraging kwam ik vlak voor Kerstmis op jullie mooie eiland aan. Het was wel wat heet, want ik stapte van de winterse kou zó in de tropische hitte. En dan zijn dit nog de koele maanden.

Jullie moeten weten, dat je in Nederland nu lekker bij de warme kachel zit. Alle ramen zijn dicht en als je je stofdoek uitslaat, doe je het raam op een kiertje open en zegt: Brrr. Dat gaat hier gemakkelijker, hé.

Ga je boodschappen doen, dan spring je op je fiets. Je auto kun je haast niet parkeren, dus is een fiets veel handiger. Maar dat wil zeggen dat je je eerst warm inpakt. Dan doe je een dikke jas aan, daaronder zit een wollen shawl. Natuurlijk vergeet je ook je wollen hoofddoek niet, of een of ander mutsje. O wee, als het regent. Dan gaan over al die spullen nog een regenjas en een regenkapje. Je bent dan tweemaal zo dik.

Ja, dat is hier even anders. En dan het bed. Het is iets dat me ook opvalt. In Holland doe je drie uur van te voren een elektrische deken aan. Als je dan 's avonds in je bed duikt, voel je een behaaglijke warmte. Twee of drie wollen dekens helpen om je die nacht warm te houden. Natuurlijk zijn er van die kapitalisten die hun hele huis verwarmd hebben, maar ik doe liever het raam op een kiertje open. Het is fris en gezond.

Eén ding vind ik hier verschrikkelijk, dat zijn de muggen. De hele dag "knabbelen" die dieren aan je armen en

(vervolg op blz. 23)

JOURNAAL M.C.

15 dec. : Na de centrale proefwerken een heerlijke vrije dag. Natuurlijk zijn de hardwerkenden er erg blij mee.
18 dec. : De kogel is door de kerk! Ja hoor, tot ons aller verbazing en verrassing kregen we te horen dat de traditionele lijsten met onze punten, de 20e zullen worden uitgereikt. En liefst aan onze ouders!
19 dec. : 's Morgens lopen onze "oudsten" vrolijk naar zuster Aletta's klas om daar wat liedjes uit te kraaien, terwijl de andere klassen het zweet van hun voorhoofd veegden.
20 dec. : De langverwachte (!?) dag heeft zijn intrede gedaan. 's Middags lopen de ouders naar school om het resultaat van hun hardploeterende dochter te gaan halen. Hola, als het is tegengevallen!
21 dec. : Hoera! Laatste schooldag. Sommigen lopen opgewekt naar school, daar ze gisteren een goed vonnis hadden gekregen.
Met grote ogen zien we een paar jongelui de speelplaats oplopen, met een geweldig stuk taart.... Zie blz. 16 en 23 voor verdere inlichtingen.

4 jan. : "Aña nobo, Bida nobo". Laten we hopen dat deze wens in vervulling zal gaan.
Zowel leerlingen als docenten verschenen met een opgewekt gezicht!
5 jan. : Eerste vrijdag. 9 en 10 worden om het kerststalletje gesorteerd om hun lieve stemmetjes te laten horen. Na afloop slenterden we weer naar onze lokalen.
8 jan. : We zien (met onze alziende ogen) dat zuster Hélène een vreemde dame met zich meetroont op de gang. Een nieuwe onderwijzeres? Nee, het was haar zus.
De 7e van juffrouw Luci huppelt vrolijk naar huis. Juffrouw Luci was ziek. Van harte beterschap.

9 jan. : Op de borden van de 9e klas prijkt een alinea, waarin hun te kennen wordt gegeven, dat ze a.s. vrijdag met de bus, naar het Cultureel Centrum vervoerd zullen worden. Daar zullen ze de beroemde pianist Harold Martina gaan horen.

11 jan. : Onze oudsten kregen het indrukwekkende nieuws dat op 4, 8 en 9 april hun schriftelijk examen zal plaatsvinden....

12 jan. : Met een vrolijke glimlach stappen de 9-ders in de bus, in het gezelschap van zuster Aletta, de zus van zuster Hélène, meneer van Putten en meneer Vermij.
Voordat ze vertrokken werden de 10e op een ijsje getrakteerd door zuster Hélènes zus. De docenten mochten ook meesnoepen.

15 jan. : In het natuurkundelokaal wordt een leerzame film gedraaid. Die duurde echter maar een kwartier en we verloren dus geen enkele les. Wel een beetje! Jammer!

16 jan. : We zien om een uur of tien de 10den met een zalige glimlach in de richting van La Salle stappen. Gaat de school toch gemengd worden? Welnee, nog lang niet. Ze gingen maar naar het Centro Educativo Arubano om daar een lezing te aanhoren van pater Rosier

In het natuurkundeloklaal gebeurt een ongeluk. Een van de natuurkundige geleerden kreeg in drie vingers een snee. Gelukkig waren er meteen drie verpleegsters ter beschikking en later zelfs zeven! Er stond toen warempel een handevol publiek voor het raam. Gelukkig is alles best verlopen.

19 jan. : Hoera! weer een halve dag vrij, ter ere van prinses Margriet, die vandaag verjaart.

~~~~~~

Een automobilist is veilger als de weg droog is; de weg is veiliger als de automobilist droog is.

Earl Wilson.
~~~~~~

JOURNAAL

.L.S.C.

3 januari : Terwijl de andere klassen nog twee dagen extra
4 januari   thuis mogen blijven, moeten onze tiende klassers
5 januari   op het matje komen voor hun mondeling tentamen.
Grotendeels viel het wel mee. Dat zeiden ze tenminste.

8 januari : Ja hoor, eindelijk was onze vakantie dan ook om, voor onze ijverige bemanning van ons Lasalliaans schip. Er werd leren geblazen. Slaperige gezichten waren er natuurlijk zoals elke maandagmorgen. Wie weet, misschien krijgen we de maandag nog wel wel eens vrij.

9 januari : Vandaag is het de grote dag voor de tiende-klassers: RAPPORTEN. Er waren enkele heel goede bij. Maar zoals altijd waren er ook ongelukkigen. Volhouden maar jongens tot het bittere eind. Dat eind is niet zo ver meer.

12 januari : Om 10 uur gingen alle 9e klassen gezamenlijk in de bus naar het C.C.A. om van de eerste culturele voorstelling te genieten. De befaamde Curaçaose pianist Harold Martina bracht ons enige grote werken uit de klassieke muziekwereld.
Onze school heeft niet bepaald veel muziekliefhebbers in de klassiek, maar jongens, probeer je toch aan te passen.
Frère Arnulfus heeft de kapper bezocht. Is hij niet bang dat de kapper wat van zijn wijze haren heeft afgeknipt?

16 janauari: Onze felicitaties gingen vandaag naar ons dierbaar schoolhoofd, die weer een jaartje ouder werd.

Maar van deze oudheid laat hij niets merken. Wij wensen hem nog vele jaren toe op het La Salle C.

16 januari : Na de pauze van 10 uur, gingen de 10e klassers naar het Centro Eduvativo om professor Rosier te aanhoren. Er werd goed geluisterd naar de zeer interessante ervaringen van de prof, vooral over zijn kennismaking met echte indianen.

19 januari : Eindelijk weer eens een vrije middag. Daar zorgde prinses Margriet voor met haar vijfentwintigste verjaardag. We wensen haar nog vele jaren.

23 januari : De bel van 10.15 was al gegaan en de arme stakkerds van 9-d konden het niet meer uithouden met die brandende zon op hun bollen. Meneer Zonjee moest zeker nog een laatste slokje koffie opslurpen en kwam zodoende wat laat aanlopen. De jongens hadden toen al het initiatief genomen en waren naar binnen gegaan. Daarna kwam echter mister Sunyeah en in plaats van tevreden te zijn de jongens rustig in hun banken te vinden, gebood hij hun weer buiten te gaan staan. Misschien heeft deze zon hem zo geholpen met groeien, maar wie zegt, dat wij willen groeien! Het werd trouwens schroeien.

^^

DE REDAKTIE VAN BAO DI KWIHI is druk doende in te gaan op het verzoek van 10-b L.S.C. van blz. 19. Er komt weer een

DANSAVOND ter ere van CARNAVAL. De plannen zijn:

vrijdag 16 februari. in het clubgebouw van R.C.A.
bands: The AFTERMATHS
The GOLDEN TREASURERS ????

entree: f 1.-- !!!!!
de rest van de onkosten wordt
betaald door BAO DI KWIHI !!!

U KOMT TOCH ZEEEEEKER ?

nederland

aan de redaktie
van Bao di Kwihi
ARUBA

van een Arubaanse student
in Noord Brabant

VAN ALLES EN NOG EEN BIETJE

OP ZOEK NAAR HET GEMEENTEHUIS

Toen wij pas hier (in Den Bosch) waren, moesten we ons laten inschrijven op het gemeentehuis. Boshi, Pedrusco en ikke waren die middag naar de stad geweest op zoek naar dat gebouw. Wij kwamen een echte Brabander tegen en vroegen hem: "meneer, weet u misschien het stadhuis te liggen?" "Het spijt me", zee meneer, "maor ik wee da nie". "Meneer weet misschien het gemeentehuis te liggen"? "O, da is da gebouw naost V & D". Na de heer bedankt te hebben, gingen we naar het gemeentehuis. Die middag waren we ook in V & D poolshoogte gaan nemen.

IN V & D

Daar hebben we voor het eerst een echte roltrap gezien (op de t.v. al eerder). We gingen naar de Herenafdeling, want we moesten zwembroeken hebben. Er kwam een verkoopster naar ons toe, die zei:"Mijne heren, waarmee kan ik jullie van dienst zijn?" Boshi antwoordde:"No comprendo." Pedrusco vroeg:"Ma cherie, parlez-vous français?" Het meisje antwoordde: "Schud maar in mijn pet, dan zoek ik het morgen wel uit.
Toen vroeg ik: "Hé Sweetie, do uou speak English?" Ze antwoordde: "Yes, very well, niet zo schnell, maar komt nog wel". Toen begon Pedrusco: "Hé, baby-face, I want to buy a bathththth thing drawers". Hij zat bijna twee minuten met die "thththththt". Boshi had iets in het Engels tegen haar gezegd en ze begon (in het Nederlands) te vloeken en ons uit te schelden. .
Toen we geholpen waren gingen we naar huis.
De volgende dag waren we weer in V & D te vinden. We gingen naar dezelfde griet toe. Ze begon Engels tegen ons te praten, en wij antwoordden in het Nederlands. Ze stond er versteld van dat we zo gauw Nederlands hadden geleerd. Toen vertelden we haar dat we van Aruba kwamen en dat we op school 10 jaar

lang in het Nederlands waren onderwezen. Ze had nooit van Aruba gehoord. Ze zei: "Dus jullie hebben gisteren verstaan, wat ik allemaal stond te vloeken; ik sta nu mooi voor schut."

OP SCHOOL

Nadat de eerste dagen verstreken waren en we vrienden hadden gemaakt, begonnen ze ons daar allerlei vragen over Aruba te stellen. Wonen er op Aruba kannibalen? Wonen jullie daar in hutjes en krotten en grotten? Lopen ze daar in hun nakie rond?
Ze vertelden ons dat er vaak documentaires op de t.v. waren over de West en dat je alsmaar negers en onderontwikkelde half naakte mensen zag. Ze vroegen of we afstammelingen waren van die negers. Van Curaçao hebben ze wel gehoord en ze veronderstelden dat Aruba een of andere hoofdstad van Curaçao was.

Het beeld dat ze van ons hebben is dat van messentrekkers, dieven, en zo. Een goeie raad als jullie hier komen en ze vragen, waar komen jullie vandaan? zeg dan nooit van de ANTILLEN, maar zeg van ARUBA. Onder Antillen verstaan ze Curaçao.

Oorzaak van het verkeerde beeld van Aruba? Het komt door de volgende reden. Als bv. een Curaçaoënaar een meisje op de walletjes in Amsterdam neersteekt, dan staat er in de Telegraaf (grootste sensatieblad van Nederland) met grote vette letters: Antilliaan pleegt amok op Zeedijk. Daaronder klein gedrukt: Een 25-jarige charmeur, afkomstig uit Curaçao, heeft de publieke vrouw X.Y. na geldgeschil neergestoken.
Een ander voorbeeld. De Antillen komen hier baseball spelen en winnen de eerste wedstrijd. Wat staat er in de krant? Nederlandse honkbalselectie moest het hoofd buigen voor de Curaçaose! (Sam Jacobs was pitcher). Volgende wedstrijd speelt Jacobs niet mee en Curaçao verliest. In de krant staat: Antilliaanse honkbal van het veld geveegd door onze nationale sterren.
Ze moeten hier wel denken dat alles geregeerd wordt door Curaçao. Bij de devaluatie-affaire van de £ sterling werd door de t.v. omgeroepen: Curaçao heeft besloten om zijn munteenheid niet te devalueren! Ik dacht dat er een Antilliaanse Bank was en dat Aruba daar zijn deel in had.
Zo zou ik nog lang door kunnen gaan. Een volgende keer meer.

M.M.

De Aanbieding Van Een Halve Taart

Het was donderdag, onze laatste schooldag vóór de kerstvakantie. In vele klassen stonden de meisjes voor de klas, de borden te versieren. Dit was voor de ouders, die die avond de rapporten zouden komen halen. Alle proefwerken waren al lang achter de rug. Ook de hersengymnastiek was nu definitief afgelopen. Onze school had eerlijk de strijd verloren, maar niet alles....! Het Sint Augustinus College had ons beloofd dat áls ze zouden winnen, we een halve taart van hen cadeau zouden krijgen. Deze belofte waren onze meisjes al lang vergeten. Maar het gebeurde!

Om precies 11 uur (ze hadden op dat uur afgesproken) hoorden de tiende klassen gestommel op de trappen. Even later verscheen er een frère op de gang. Toen wisten we het weer: de halve taart! Een heleboel meisjes hingen uit de ramen en keken verlangend naar de grote doos, of keken ze naar de personen die de doos brachten?? Na een poosje gingen we naar de klas van zuster Aletta. Onder luid zingen ontvingen we de jongens. Ze gingen achter in de klas staan en overlegden wie het woord zou voeren. Toen stapte er eentje naar voren en overhandigde de doos aan een van onze hersengymnastiekmeisjes. We juichten en wensten hen geluk met hun succes. Zuster Aletta hield hen een tijdje aan de praat, maar zond ze al gauw de deur uit, zodat ons feest kon beginnen.

Er was echter één groot probleem. Hoe kon je een halve taart verdelen in drie klassen? Hierop wist zuster raad. Een paar minuten, het leken wel uren, was er een hele taart in de doos ontstaan. Hoe dat kon? Wel, de zuster had de halve taart in twee plakken gesneden, zodat wanneer je ze naast elkaar legde er één geheel te zien was. Toen begon het moeilijkste deel: de taart in 52 partjes verdelen. Het lukte haar aardig. Ieder kreeg een tamelijk stuk. Het smaakte.... naar het Augustinus College.

Avontuur bij BARCADERA

Fuut - fuuuuut. Jan hoorde het afgesproken sein buiten. Hij pakte zijn hengel en bijbehorende spullen en mompelde een "tot straks". Met Piet zou hij vanavond bij Barcadera gaan vissen. Ze stapten samen voort in de richting van de haven.

Al spoedig verveelden ze zich, want geen vis beet en ze zochten daarom een andere plaats. Plotseling zagen ze lichten aan- en uitgaan op zee. Nog meer verbaasden ze zich, toen er dichtbij een groot licht aanging. Op hetzelfde ogenblik hoorden ze van achter de kisten:"Schoot doe dat licht uit, gebruik de zaklantaarn." Het licht kwam van een auto, veronderstelden de twee jongens. Nu hoorden ze vanuit de zee roepen:"Maar twee kisten, pech gehad."

Ze waren nu dichtbij en eventjes later gleed het bootje voorbij. Jan en Piet hoorden heftig discussiëren en ze profiteerden van dit ogenblik. Ze slopen naar de publieke telefoon, die op het haventerrein hing. Zachtjes maar vlug brachten ze de politie op de hoogte en kropen daarna achter de kisten terug. De mannen bleken het nog steeds niet met elkaar eens te zijn.

Maar eindelijk zagen de jongens een auto in volle vaart aankomen. De sirene begon te loeien. Achter de kisten hoorden ze vloeken; hier was geen ontsnappen meer aan. De jongens kwamen pas tevoorschijn toen de mannen al goed gebeoid daar stonden. De agenten feliciteerden hen met hun kranig optreden. Deze mannen bleken al lang aan de smokkelhandel mee te doen.

Vol trots keerden Jan en Piet naar huis terug. De volgende morgen waren zij het middelpunt van belangstelling.

Patty. M.C.

Zwart op Wit

Het is jaren zo geweest en het zal wel jaren zo duren voordat iemand een oplossing hiervoor vindt.

De mens is op aarde gekomen om samen te leven, elkaar tehelpen. Niet om elkaar te pesten of elkaar in de weg te gaan staan. Hoeveel wordt er niet gedaan voor de samenwerking, om samen iets groots tot stand te brengen. Soms is het of het begint door te dringen; maar later blijkt dikwijls dat het maar schijn is geweest. Maar ondanks al deze teleurstellingen en tegenwerkingen moet de moed toch niet worden opgegeven.

Een paar dagen geleden zat ik in een taxi. Taxi's kunnen zes paddagiers meenemen. Maar sommige passagiers willen soms zo prinsheerlijk zitten en doen alsof ze thuis zijn (better said: make themselves at home). Dus ik zat voorin naast de chauffeur en achterin zat een navyman (een donkerkleurige marinier). Bij een busstop wilden drie mensen instappen: een jongeman en twee dames. Ze vroegen of de taxi naar de stad ging. Voor ze instapten keken ze eerst of er plaats was voor drie man. Plaats was er natuurlijk genoeg. Want er zat maar één passagier achterin. Nu weet ik niet wat deze mensen bezielde. Maar de dames vertikten het naast de marinier te gaan zitten. Maar nu zijn deze mensen zo met die gedachte gepakt, dat ze er niet eens aan gedacht hadden, dat de jongeman eerst kon instappen en dan zij tweeën. Na wat gepraat stapten toch alle drie in. Maar het was toch zo'n grappig gezicht, hoe deze mensen zaten. Plaats om te zitten was er genoeg en toch zaten deze mensen als sardientjes in een blik. De navyman, die geen papiaments verstond vroeg aan de chauffeur:"What is it with this people? There is room enough for all of us". "Well", antwoordde de taxidriver,"It's like by all yours there in the States. You'll think that this nice place ain't got no discrimination, but it's here, right in front of your face". Was het iemand anders geweest, hij zou zich kwaad gemaakt hebben over het gedrag van deze mensen. Maar de navyman zei niets anders dan:"Sir, I'm used to these things. They just don't bother me anymore." In de stad stapten de mensen uit zonder een woord te zeggen. En toch spreekt men over naastenliefde in deze wereld. Ik vind het bar.

Mr. Everything

REMETIDO

Geachte redaktie,

In deze brief vragen wij u of er dit jaar een carnavalsfeest voor Maria College en La Salle College wordt georganiseerd. Als het kan, vóór carnaval, dan kunnen Prins en Pancho en Koningin gekozen worden. Ook zouden wij u willen vragen het feest op een vrijdag te organiseren. Wij vinden vrijdag 2-2-68 geschikt.

namens het bestuur van 10-b
hoogachtend,

President:
w.g. L.M.Bruges

Vicepresident:
w.g. Latie S.Wever

secretaris:
w.g. H.Laclé

GESTRAFT VOOR NIKS.
geachte redaktie,

In december vorig jaar werd 7c gestraft voor niks. Daarom durf ik een klacht in te dienen. Een meneer was in een slechte bui en gaf ons veel huiswerk op. Hij zei dat we hoofdstuk 10 oefening 3 in het meervoud moesten zetten.
De volgende dag kwam hij en zei tot onze verrassing, dat wij het in het meervoud moesten zetten en ook vertalen. Maar onze oren waren niet verstopt met "jam", en we hadden hem duidelijk horen zeggen "hoofdstuk 10 oefening 3". Nu kwam hij met zijn verhaal van vertalen. En wij maar protesteren. Een van de jongens zei dat meneer gelijk had. Toen gaf hij de hele klas straf.
Ik zeg nogmaals: voor niets gestraft!

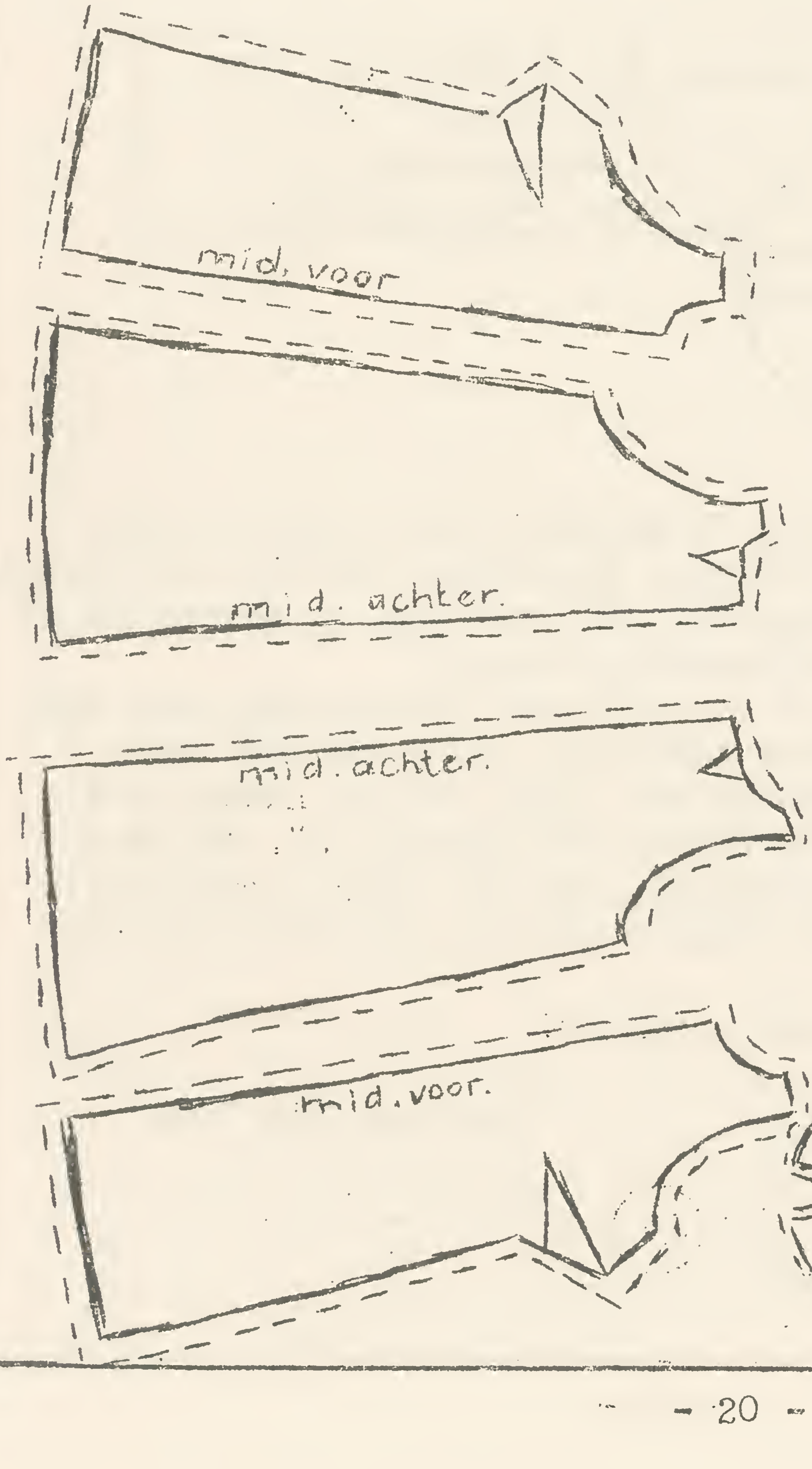
leerling uit 7-c.

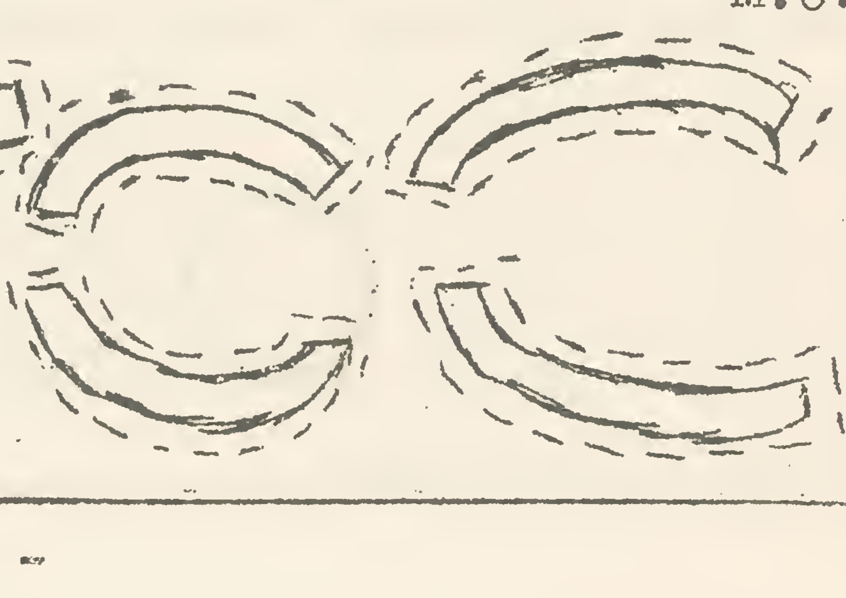
BAO DI KWIKI A-GO-GO

Hai die lui;
Zoals jullie zien hebben we een nieuwe naam
Ook hebben we een leuk model binnengekregen
We hopen op veel meer.

Marlas

Daar de ronde kraag dé mode is hier, dan een model voor onze naaisters. Het is erg makkelijk te begrijpen en te knippen. Ik hoop dat weldra heel M.C. zo'n model draagt. Veel succes.

F.F. 9-b
M.C.

HIT PARADE

J A N U A R I ' 68

1. I can't see nobody - The Beegee's
2. Con la ayuda de mis amigos - Los Darts
3. Pata-pata - Miriam Makeba
4. Bobby - Pete Rodriguez
5. Siempre te recordaré
6. Bang-bang - Los Dangers
7. Olvídala - Los Darts

PROMOCIONALES (canciones cu aki na poco dia bira hit)
1. Frente una copa de vino - L.Reylo
2. Ethereal Baby - Dick Glass
3. Massachussets - Beegee's

YA NO VEO A NADIE

La calle sola está y todo es triste al contemplar
Lugares que pasé ayer - hoy vuelvo a ver y nada hay
No se que pasa, pero tú estás lejas de mi
Y siento al recordar un gran dolor dentro de mi
Ya no veo a nadie, no necesito a nadie
Mis ojos quieren verte a ti.

En el mismo parque, vi el banco, aquel donde te amé
Aqua mojó tus pies del mismo río que veo correr
Que no hablen mas de amor, no creo, ya que pueda existir
U nadie, nadie puede cambiar excepto tú, ya mi vivir,....
Ya no veo a nadie ....

Hoy he vielto al mismo sitio que queda como nuestra altar.
Y he pasado el puente donde solíamos los dos cruzar.
Que no hablen más de amor, no creo ya que mi amor pueda existir
Ya yo que siempre pensé que mi amor no iba a cabar.
Baby, baby,, baby, baby.
Ya no veo a nadie ....
Baby!

HUMOR.....

gesprek in een dorp:

Heer, woedend : Uw zoontje heeft net met stenen naar me gegooid.
Dorpsbewoner : Gooide hij raak?
Heer : Nee.
Dorpsbewoner : Dan was het mijn zoontje niet.

laat hem maar schrijven.

ONDERWIJZER: wat is een kannibaal?
JAN : Weet ik niet meneer.
ONDERWIJZER: Als je nou eens je vader en moeder zou opeten, wat ben je dan?
Jan : Een wees, meneer.

handelsgeest.

leraar: Wat voor verkeerds deden Jacobs zonen, toen zij hun broer Jozef verkochten?
Sam : Zij verkochten hem veel te goedkoop, meester.

- Jantje, wat is stoom?
- Water, dat gek geworden is van de hitte, meneer.

uit de klas.

Op school worden de werkwoordvervoegingen behandeld.
De onderwijzer vervoegt: ik was me, je wast je ....
Guus, welke tijd is dat?
Guus: Zaterdagavond meneer.

Moeder tegen tante: Ja, en Boechi leert Frans en Algebra. Boechi, zeg nu eens "goede morgen tante" in algebra.

(vervolg van blz. 9)

benen. Geen plekje is er veilig. En dan die kleine vliegjes. Nieuwgierig als ze zijn. Ze kriebelen bij je ogen, neus en oren.

Weten jullie wat ik hier heerlijk vind? De beach. Het is heerlijk om in de zee tw zwemmen en ook prachtig om ernaar te kijken. Vooral aan de Noordkust. Nooit krijg je genoeg van 't eeuwig geklots der golven.

De pelikanen hebben ook mijn hart veroverd. Maar wat zijn het een veelvraten. Nooit hebben ze genoeg. Wat kunnen ze fantastisch duiken! Eerst maken ze een référence en dan gaat het: tjoep! het water in.

O ja, ook de cactussen hebben mijn hart gestolen. Nee, niet hun stekels, maar hun mooie vormen. Met een beetje fantasie zie je steeds weer nieuwe figuren. Je ziet er dan boze heksen in, lieve feeën en heel veel doorten dieren.

Ja hoor, Aruba is een mooi land. Maar..... Nederland ook! Kom je eens kijken?

Rie Terwijn.

~~~~~~

WIST U DAT VAN DIE TAART ?????

Op bladzijde 16 hebben jullie gelezen hoe St. Augustinuscollege een halve taart beloofde en ook bracht aan het Maria College. Maar dat was niet de halve taart die ze beloofd hadden!
Als kampioen van de hersengymnastiek kregen ze, behalve een grote taart ook enkele liters ijsco. Die ijsco moesten ze gaan halen bij Piet. Daar parkeerden ze dus hun busje en liepen allemaal gretig bij Piet binnen.... de taart bleef onbeheerd achter. Toen ze terugkwamen (na een paar minuten) was de taart verdwenen! Ze hebben zelf een taart moeten kopen om een halve aan M.C. te kunnen geven! Het gebeurde in Companashi....
~~~~~~

SONG-QUIZ

We moeten u eerst nog vertellen wie de winnaars waren:
van de Song Quizz van november : José F. Velasco 10-A L.A.C.
van de puzzel van december : M. Maduro 10 A M.C.

Bibi tekende hieronder een nieuwe song-quiz.
We hopen dat er weer evenveel belangstelling zal zijn als vorige keer. We kregen toen 80 goede oplossinge binnen.
Stuur nu uw oplossing <u>vóór 16 februari</u> in.

Mijn Hond

Mijn hond heet Poppy. Ze is een teef. Elke morgen maakt ze mij wakker door in mijn voet te bijten en luid te blaffen. Als ze kon praten zou me me zeker roepen, maar dat is nu eenmaal alleen in sprookjes mogelijk.

Voor ik naar school ga, gaan we met zijn tweetjes wat wandelen. Dat vindt ze prettig. Dat kan ik zien, want ze blaft tegen alles en iedereen die we tegenkomen. Soms komt ze een andere hond tegen. Dan loopt ze erom heen en ruikt. Het gebeurt ook vaak dat ze in gevecht raakt met straathonden. Ik hoef haar heus niet te helpen, want ze weet zich altijd weer te redden uit zulke situaties.

In mijn vrije tijd heb ik een hondehok voor haar getimmerd en er een kleurtje op gedaan. Haar naam staat met grote letters aan de voorkant. Ik heb ook een etensbak voor Poppy gekocht van mijn povere zakcenten. 's Avonds als ik te bed lig, hoor ik haar blaffen. Dat is zeker tegen voorbijgangers en katten. Als er iemand ongewenst op ons erf komt, dan gromt ze als een ronkende motor.

Elke zaterdag neem ik Poppy mee naar het strand, waar ze zich te goed doet aan een flink bad. Ik heb een vriend die bij een slager werkt, hij heeft ook een hond. Elke dag brengt hij restjes vlees voor Poppy en zijn eigen hond mee.

Als ik naar school ga, blijft mijn hond thuis aan de ketting, die vastzit aan het hok. Honden kunnen immers toch niet lezen, schrijven of tekenen. Dus moet hij thuis blijven tot de baas thuiskomt. En Poppy weet precies wanneer de baas

komt. In de vakantie waren een paar vrienden en ik op leguanen gaan schieten in de knoek. Poppy was er natuurlijk ook bij. Het dier moest er toch zijn om zijn baas te verdedigen! Je weet nooit wat je te wachten staat in de uitgestrekte knoeken van ons machtig Aruba. Soms hoor je oude mensen nog verhalen vertellen over mensen die in de knoek verdwaalden en nooit meer terugkwamen. Wij, kinderen van deze tijd, lachen dan altijd stiekem in ons vuistje. En mij kon toch niets gebeuren, want Poppy was er toch!

De laatste dagen is Poppy lui en zij is ook dikker geworden. Ik denk dat ze kleintjes gaat krijgen. Daarom heb ik ook een lekker mandje aangeschaft.

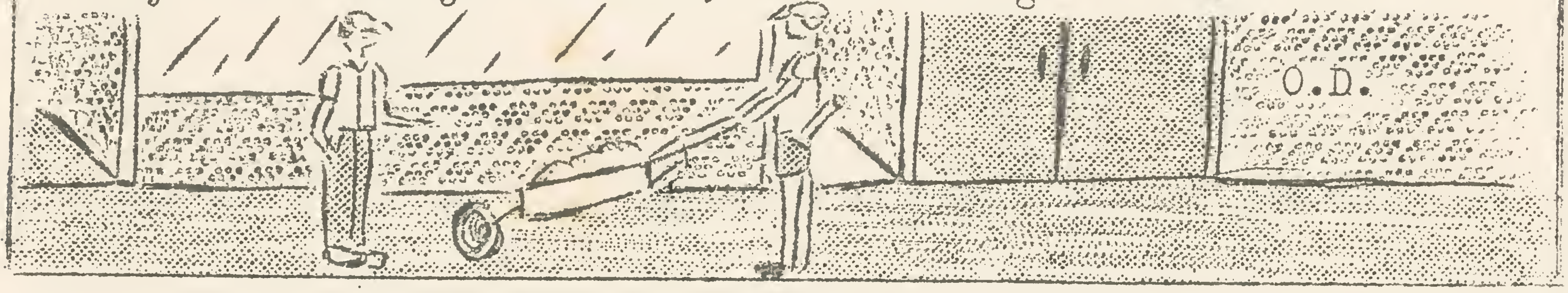
.... Op een morgen toen ik opstond, was hetbgebeurd.... In de mand was het een en al gewoel. Poppy had zes kleintjes het levenslicht laten aanschouwen. Het waren vier mannetjes en twee vrouwtjes.

Na een paar weken dribbelden de kleintjes al aardig rond. Toen gaf ik ze weg. Ik hield zelf alleen een mannetje. Ik was blij toen ik merkte dat de weggegeven hondjes goed verzorgd werden.

Soms denk ik bij mezelf: zouden de straathonden, die onverzorgd en vies rondlopen, ooit zo'n leventje als mijn hond gekend hebben??

G.B.

Ronny: Welke dag is het vandaag?
Benny: Laat die krant even zien, die je in je zak hebt.
Ronny: Daar heb je niks aan, die is van gisteren.

"IK LEERDE FIETSEN."

De afspraak was: om vier uur bij mij thuis. Ik had mijn huiswerk afgemaakt en ging mijn nieuwe fiets te-voorschijn halen. Een poosje later kwam mijn vriend Jan. Eerst legde hij mij de verdiensten van de onderdelen uit. Met een half oor luisterde ik. Rijden wou ik.

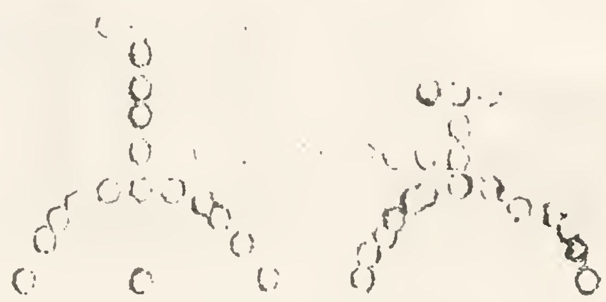
Jan reed nu de grote weg op om de fiets zogenaamd te proberen. Zijn ritje duurde me te lang en ik scheeuwde naar hem: "Hé, hou op met je show, ik wil ook een kans om het te leren." Hij kwam terug en gaf me de fiets. Al dadelijk zat ik erop, maar ik durfde niet eens één voet van de grond te lichten. Maar rijden zóú ik. Ik trapte op het pedaal om daarna krachtig te remmen. Lachend probeerde ik het opnieuw. Jan hield het stuur vast en bevend kwam ik nu vooruit. Langzaam reed ik de weg op, maar nauwelijks liet Jan het stuur los of ik lag op de grond. Als er nu maar geen auto aankwam!

Nu moest ik een bochtje maken om terug te gaan. Ik nam die te scherp, zodat ik een pooaje later langs de weg zat, de fiets naast me. Een gevoelig plekje had het moeten ontgelden.

De hoofdregel van het verkeer schoot me te binnen en ik wist dat ik zo een gevaar voor het verkeer zou kunnen zijn. Jan hielp me met opstaan en het spelletje begon weer: een beetje rijden, weer vallen. Tenslotte had ik er genoeg van.

Die avond sliep ik met meer builtjes en schrammetjes dan gewoonlijk.

Hippie.

Zie je ik houd van je

Ik vind je zo lief en zo licht

Je ogen zijn zo vol licht

Ik houd van je, ik houd van je

En je neus en je mond en je haar

En je ogen en je hals waar

Je kraagje zit en je oor

Met je haar ervoor

Zie je ik wou graag zijn

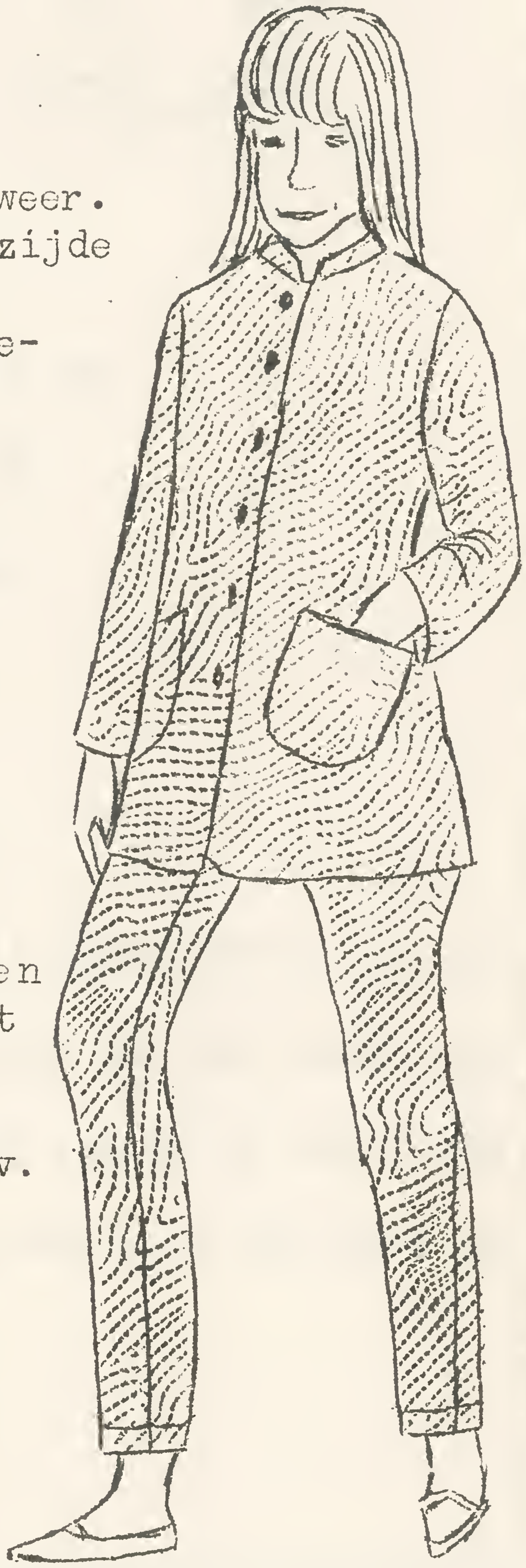
Jou, maar het kan niet zijn

Het licht is om je, je bent

Nu toch wat je eenmaal bent.

M.E.

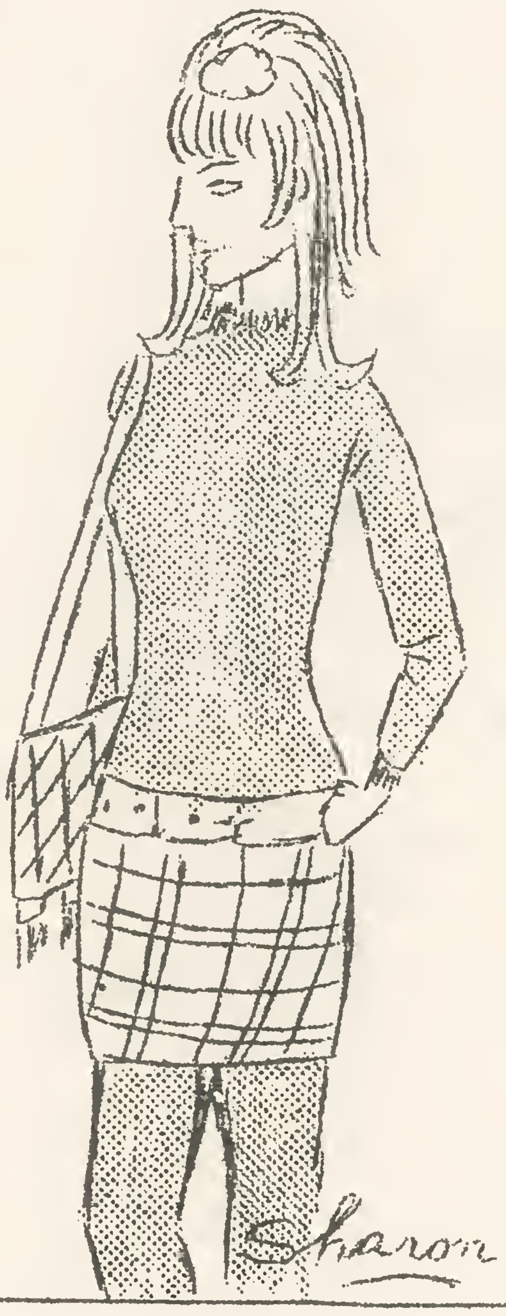
B.D.K. a go go

Hai go-goërs,

Na veel feestdagen en pretmaken zijn we weer. Natuurlijk zullen jullie naast deze bladzijde de vertrouwde hits plus een song missen, maar ja, ook de marlas hebben carnaval gevierd, en geen kans gehad om naar de laatste hits te luisteren.
Wij hopen dat jullie het ons willen vergeven. Volgende keer beter en als troost hierbij twee hip-modellen.

M O D A A L A G O G O

We hebben deze keer weer een inzending gekregen. We hopen op meer! Als jullie de een of andere kritiek over een band of zanger hebben stuur het in, en het zal gepubliceerd worden.
Hoe vonden jullie bv. de bands op het schoolfeest?
Nu, go-goërs tot schrijfs zullen we maar zeggen.

Marlas

A A N   D E   R E D A K T I E

ingezonden stukjes.

Geachte redaktie,

Daar wij zeer op de Bao Di Kwihi gesteld zijn en daar de nieuwe maand al begonnen is, hebben wij het initiatief genomen om u te schrijven om daardoor op de hoogte te komen van wat er gaande is. Wij bedoelen: toen we onze schoolkrant moesten betalen zat men ons telkens op onze hielen. Nu zullen wij proberen dat met u te doen. Is het misschien, dat u al het geld hebt verbruikt voor uw eigen vermaak en hierdoor de kosten niet meer kunt opbrengen?

9d.

P.S. U zult meer van ons horen.

(wij hebben wel carnaval gevierd. Sorry)

- - - - - - - - - - - - - -

Meneer de redakteur,

Ik vraag u deze klacht te publiceren:
Het Maria en La Salle College kunnen zich een of twee keer per jaar verheugen op een schoolfeest. Ik ben een paar keer geweest en het bleek beide keren, dat er bijna evenveel oud-leerlingen waren als leerlingen. Sommige van deze oud-leerlingen hebben onze scholen al een paar jaar de rug toegekeerd. En bovendien zitten ze bijna allemaal op andere scholen, die ook feesten houden, bv. de h.b.s. Nu vraag ik: Waarom mogen deze "dames en heren" op onze feesten komen en wij niet op de hunne?

Dank u wel.
Hippie.

(moeten wij de apartheidspolitiek ook zo ver doordrijven?)

- - - - - - - - - - - - - -

uit de 7e klas:
- Die jongen schreeuwt zo hard dat hij zijn kosmos kan horen.
- hij ging een kg kosmos kopen
- De dief lijkt veel op een kosmos.
- De accuraat viel van de stoep van zijn huis
- Die man kreeg zijn accuraat.

Mevrouw tot dienstmeisje: Bep, ik heb gezien, dat die politieagent je heeft gekust.

Bep: Ja, mevrouw. Ik durfde me niet te verzetten, anders liep ik een proces-verbaal op wegens wederspannigheid.

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

- Hoe vindt u de Beatles, opa?
- Nou, die meisjes zingen goed. Maar ik begrijp niet waarom ze in mannekleren rondhuppelen.

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

"Pa", zegt Pietje, die op het lyceum is, "ik heb een encyclopedie nodig."
"Niks daarvan", zegt pa resoluut tegen zijn zoon, "ga maar lopend naar school; dat is gezond."

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

In de eerste klas van de mulo vroeg een meneer aan één van zijn leerlingen: "Hoe construeer je een hoek van 120 graden?"
De jongen keek eerst benauwd, maar toen kreeg hij een helder ogenblik en zei: "Twee hoeken van 60 graden en Velpon lijmt alles."

deze waren ingestuurd
door M.Mathilda. (dank)

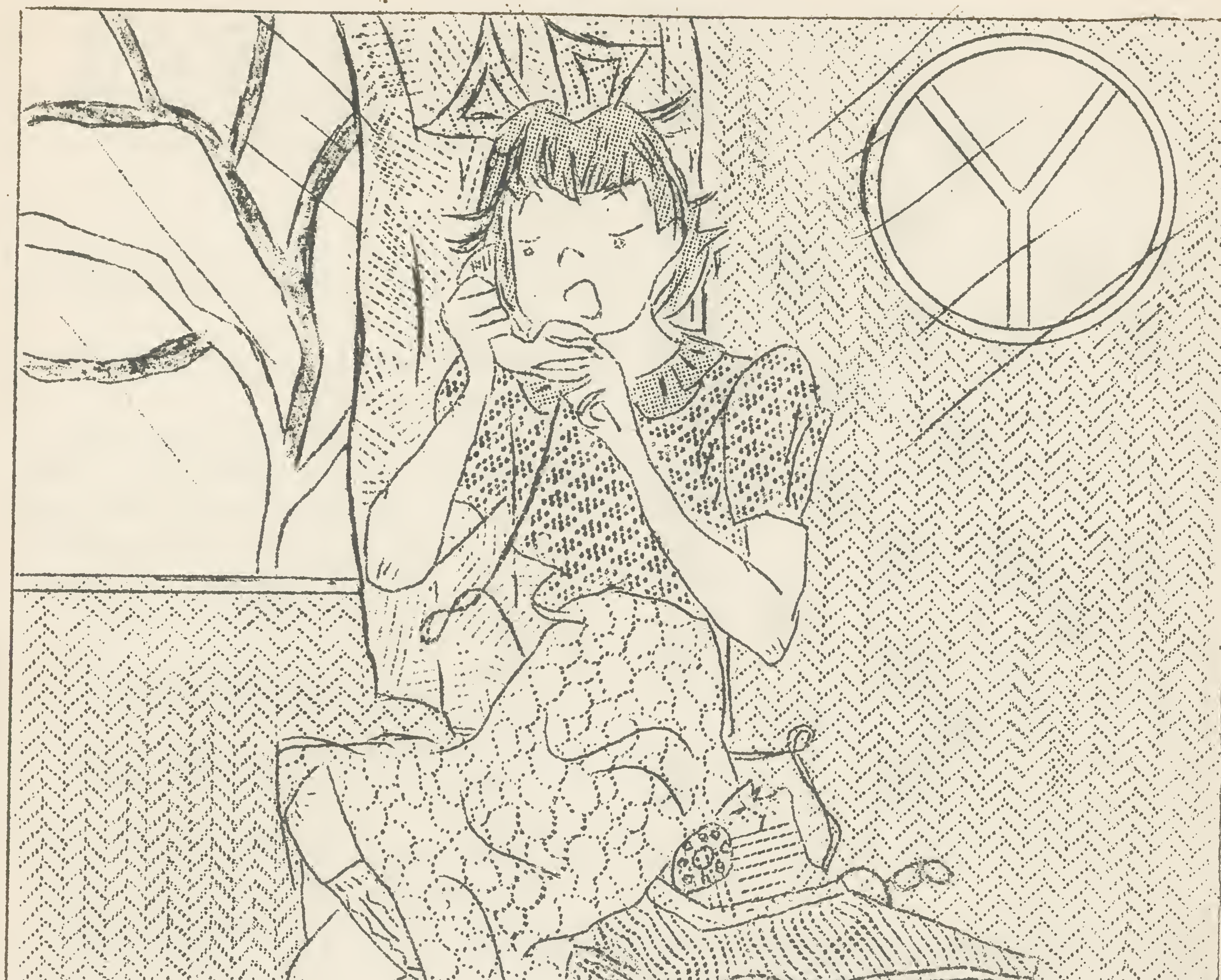
^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

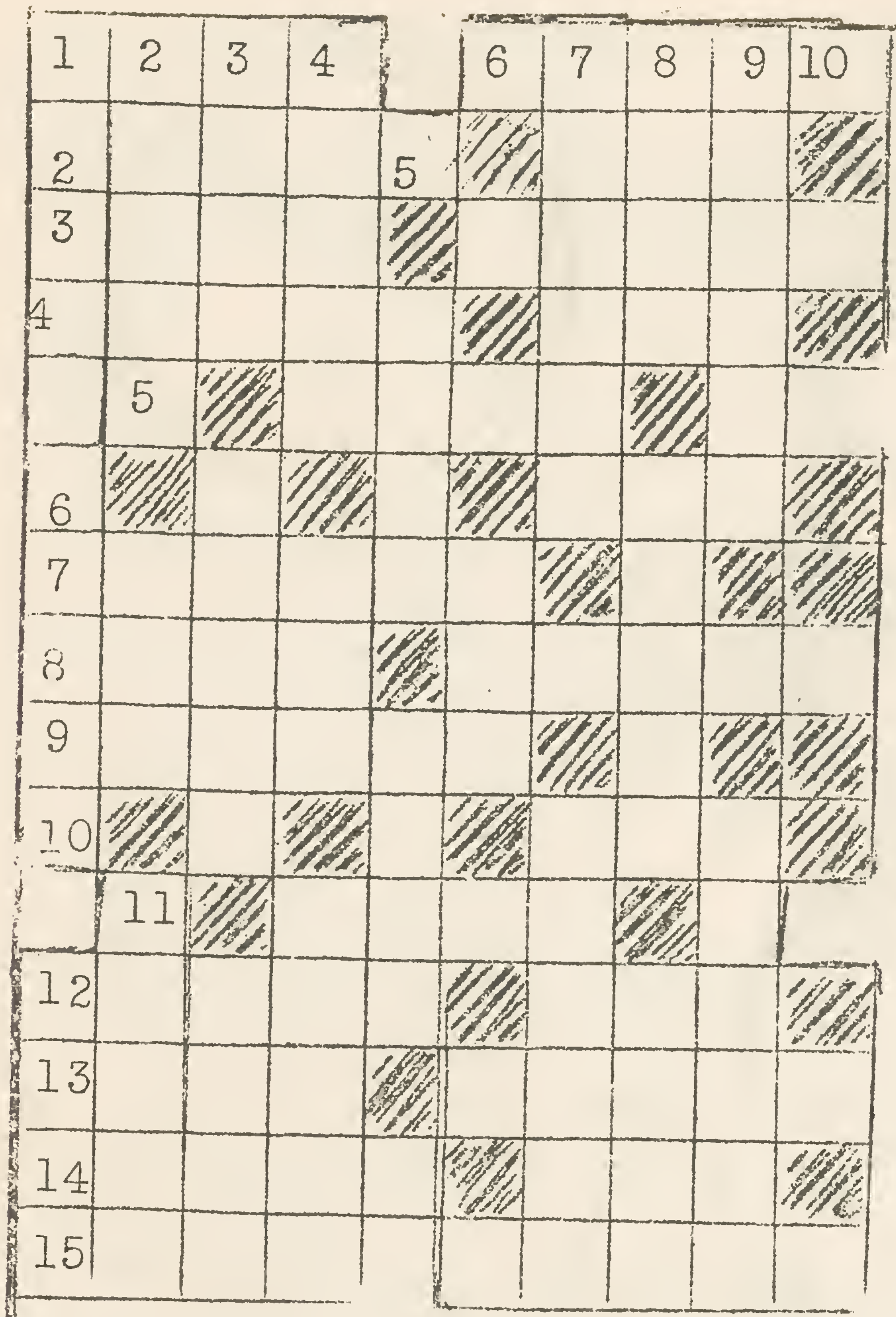
onderwijzer: Jongen wat zit je daar te doen?
leerling: Niets. Mag je je pen niet in je hand houden?

(life)

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

Fr.A. tegen leerlingen die met verbazing de haartjes op de kin van meneer R. zagen aanwassen: Dat is heel gewoon. Hij krijgt 's morgens een kopje koffie met een beetje kunstmest erin. Kunstmest is geen haargroeimiddel, wel een baardgroeimiddel.

Met de opsporingsdienst?
Wilt u zo vriendelijk zijn
vijf of zes mannen op te sporen, die bereid zijn om naar een
verjaardagspartijtje te komen aanstaande zaterdag?

PUZZEL

VERTIKAAL

1. wasem; frisse drank; fijn weefsel.
2. noodsignaal; ratelpopulier; zuivelprodukt
3. toespraak; soep; ongaarne
4. gemeenschappelijke wei; opleidingsschool voor officieren; aanvullend onderricht
5. deel van een trap; ontkenning
6. top
7. deel van Azië; Europese hoofdstad
8. wagentje; wapen; heldendicht
9. afhangend einde; op de een of andere plaats.

HORIZONTAAL

1. spijsverteringskanaal; werpkoord
2. voordat; knaagdier
3. larve; voegwoord
4. plaat; lang damesbont
5. kledingstuk
6. Europeaan
7. een teken geven
8. adem; zangspel
9. vonk
10. maat
11. verwonding
12. knaagdier; tuinafscheiding
13. eiland; specerij
14. naar beneden; religieuze
15. haarvlecht; dorp op Java

Oplossingen vóór 20 maart.

WINNAAR SONG-QUIZZ-JANUARI :

Manuel Freitas da Silva - 7d
